

udstillede. Hvis vi kunde faa noget fastslaaet i den Retning i Lovforslaget, vilde jeg sætte megen Pris derpaa forudsat, at det — det er det, jeg stadig vender tilbage til — ikke forhindrer, at Landboforeningerne faa den videst mulige Frihed til at ordne sig, som det er mest praktisk efter de stedlige Forhold, hvilket maa siges at være mest tilfredsstillende og mest tjenligt til at opnaa det ønskede Resultat.

Den højtærede Minister gik ikke videre ind paa Tanken om at ophæve Statsskuer og lade Landboforeningerne overtage ogsaa Bedømmelsen af de ældre Dyr, men bemærkede, at ogsaa jeg havde erkendt, at Tiden maaske ikke var inde dertil. Naar jeg udtalte mig saaledes, laa deri ikke, at jeg mente, at Foranstaltningen ikke var betimelig og ikke let kunde gennemføres uden praktiske Vanskeligheder, men kun dette, at der maaske ikke kunde samles Flertal paa Rigsdagen om Gennemførelsen. Men da adskillige ærede Medlemmer have givet Tanken deres Tilslutning, var det maaske ikke umuligt at gennemføre det, hvis den højtærede Minister vilde yde sin Bistand. — Den højtærede Minister mente, der skulde sættes noget andet i Stedet for Statsdyrskuekommissioner. Jeg er ikke i Tvivl om, at det Arbejde, som der gøres, kunne de provinsielle Fællesforeninger, altsaa Foreningen af jyske Landboforeninger og tilsvarende Foreninger paa Sjælland og Fyn, meget vel gøre.

H. Rasmussen: Da jeg første Gang havde Ordet i denne Sag, indskrænkede jeg mig til ganske faa almindelige Bemærkninger, idet jeg gik ud fra, at alle Enkeltheder drøftede man bedst indenfor det Udvalg, som formentlig vil blive nedsat. Imidlertid er der, siden jeg havde Ordet, fra mange forskellige Sider fremkommet Udtalelser vedrørende Enkeltheder i Lovforslaget, og jeg kunde da ønske, inden Lovforslaget gaar til Behandling i et Udvalg, at fremsætte ganske faa Bemærkninger om enkelte af de Ting, som ere berørte. Der har bl. a. været talt om de skærpede Regler for Opnaaelse af Tilskud til Præmiering o. s. v., og man har fra enkelte Sider ment, det vilde være urigtigt samtidig med Nedsættelsen af Bevillingen at skærpe disse Regler. Det er imidlertid min Opfattelse, at man meget vel uden at skade noget som helst kan indføre strammere Regler, og at det er ganske rimeligt, at man gør det paa et Felt som det her omhandlede. Overfor Bevillinger af den Art, som ingen Sinde ere tænkte at skulle

være stedsevarende, men som fortrinsvis skulde være opmuntrende og fremdrivende, er det en Selvfølge, at man, naar Loven efter at have virket en halv Snes Aar kommer til Revision, tænker paa at gøre Reglerne for Opnaaelse af Tilskud noget strammere. Jeg synes, det er den rigtige Vej, og jeg kan ikke indse, at der vil ske nogen som helst Skade derved, særlig hvis man under Udvalgsbehandlingen nøje overvejer de forskellige Enkeltheder. Efter min Mening er det Princip, her er lagt til Grund, anerkendelsesværdigt og bør støttes.

Om § 8, som indeholder Bestemmelser om Valg til Dyrskuekommissioner, ønsker jeg for mit Vedkommende at udtale, at jeg finder det rigtigt at gaa bort fra Amtsraadene som den Institution, der skal vælge Dommere. Det er allerede udtalt — og den Anskuelse deler jeg —, at Amtsraadet er en kommunal Institution, der egentlig ikke kan forudsættes at have særlig Kendskab til de Forhold, her er Tale om, omend ganske vist Medlemmerne i Almindelighed ere Landbrugere. En anden Grund til, at jeg foretrækker det foreslaaede fremfor Amtsraadene, er, at jeg mener, at man overalt, hvor der overhovedet kan være Tale om at komme bort fra de Institutioner, hvor den privilegerede Valgret er repræsenteret, bør søge at tage de Op-gaver fra dem, som man kan tage fra dem. Der kan naturligvis rejses Tvivl om, hvorvidt det her foreslaaede er rigtigt. Jeg for mit Vedkommende skal under den kommende Udvalgsbehandling stille mig villigt overfor andre Forslag, som maatte fremkomme, og gaa med til at overveje disse, men indtil videre hælder jeg til den Anskuelse, at det her foreslaaede er at foretrække for Amtsraadet.

Saa ønsker jeg endvidere at sige et Par Ord angaaende de Bevillinger, der ere stillede i Udsigt til Faare- og Gedeavl. Jeg har faaet det Indtryk, at enkelte af Talerne have set noget skeptisk paa dem; jeg skal ikke citere Udtalelser i saa Henseende, men jeg har faaet det Indtryk, at der er Medlemmer, der ikke vurderer disse Grene af Husdyravlen saa højt, som jeg mener, at de bør vurderes. Man kan nemlig ikke vurdere deres Betydning efter de Beløb, Eksporten paa de forskellige Felter andrager. Der er til min Glæde fra anden Side faldet Udtalelser til Gunst for disse to Arter af Husdyr, og jeg ønsker at slutte mig til disse Udtalelser. Jeg lagde til min Glæde Mærke til, at der fra den højtærede Ministers Side